CLASAMENTUL FATAL

ROMAN SPORTIV

de ALFREDO BOGARDO

A vorbi despre literatura sportivă la noi în ţară, e încă absurd, pentru o bună parte din publicul cetitor. Aceasta se datoreşte atât lipsei unor astfel de scrieri, cât şi faptului că rolul ei nu e încă înţeles.

Şi nimeni nu trebue condamnat pentru acest lucru.

Totuş, pentru a te pronunţa asupra valorei unei astfel de probleme, trebue să înţelegi în primul rând, utilitatea mişcării sportive, mişcare ce o determină.

Şi pentrucă trebue să fim bine lămuriţi asupra acestui punct, vom insista, oarecum, asupra lui.

Civilizaţia viitorului, e indestructibil legată de gradul de pregătire al tineretului de azi.

Or acest tineret, degenerat în bună măsură, atât din punct de vedere fizic, cât şi moral, datorită greutăţilor ce întâmpină şi a imoralităţii de care se simte luat ca de valurile unei mări agitate, a găsit o supapă de salvare a frumosului din el, în spectacolele sportive.

Şi nimeni nu poate nega, că tineretul plămădit în epoca de mare răscruce a popoarelor, desvoltat în viaţă de desfrâu — în mare parte — a celor ce au căutat să-şi răscumpere austeritatea vieţii de front, se simte atras spre lupta loială şi camaradereasca de pe stadioane.

Pentru educaţia şi consolidarea unei viitoare intelectualităţi, care să asigure naţiunilor vitalitatea unor creaţii, temeinicia unor reforme şi certitudinea unei existenţe superioare, se impune întrebuinţarea unor mijloace în concordanţă cu psihologia de care acest tineret e condus în acţiunile sale.

Şi desigur că literatura e un factor primordial în acest sens.

Se pune însă o întrebare: se găseşte literatura românească, modernă, pe marea linie a menirei, a rolului ei educativ?

O declarăm categoric: NU.

Cu excepţia unui infim număr de opere — ce se pot număra pe degete — aceasta nu e altceva decât o literaturizare şi ridicare la rangul de valoare estetică a pornograficului.

Şi din nenorocire, această literatură bolnavă, care deserveşte creerei unui spirit unitar al tineretului şi îi excită mai mult simţurile decât să-i descopere sufletului frumosul, nu e numai creaţia scriitorilor vârstnici.

Dacă vom lua de pildă, pe Mircea Eliade, şeful necontestat al tinerei generaţii de scriitori, în cea mai reprezentativă creaţie a sa, „Maitrey", vom vedea că deşi stilul îi e impecabil, ca valoare etică însă, nu putem face aceiaş afirmaţie. Eroul său, Alan, — tânăr la rându-i — e un iraţional în sentimentul de care se simte încătuşat şi mai repede — prin felul de a fi — va facilita prăbuşirea interioară a unui prieten, decât să ajute detaşarea de mocirlă a altuia.

Ori nu acesta e scopul lucrărilor literare.

Din această cauză, vom aduce în discuţie dictonul: la vremuri noi, metode noi.

Tineretului sportiv îi trebue creată o literatură în concordanţă cu înclinaţiile sale, o literatură sportivă aşa cum există în Italia, Franţa, Anglia şi toate ţările în care mentalitatea primitivă a dezavuării realităţilor, a fost suprimată.

La noi în ţară, s'au făcut câteva încercări sporadice, de către Ionel Teodoreanu, Camil Petrescu, Iencec, George Fulga etc.

Cu mai mult succes însă, tinerii confraţi Emil Iencec şi Al. Ionescu, au abordat nuvelistica sportivă...

Tuturor le-a lipsit însă continuitatea. Nu au avut curajul începerei unor opere temeinice, care să se impună, deşi publicul cetitor se arătase foarte binevoitor.

Din această cauză, pentru a le stimula activitatea în viitor, vom începe cu numărul de faţă, publicarea romanului „CLASAMENTUL FATAL", al tânărului şi talentatului scriitor italian, ALFREDO BOGARDO.

★

Şi l-am ales pe Alfredo Bogardo, pentrucă el s'a născut şi a copilărit pe plaiurile noastre.

S'a ridicat printre viile Drăgăşanilor — unde s'a născut la 6 Octombrie 1908 — a cunoscut frământările prin care a trecut poporul nostru în timpul marelui război, iar în 1919, a plecat cu părinţii în Italia.

El rămâne totuşi apropiat sufleteşte de noi, de oarece doinele ciobanilor din munţii Olteniei, i-au dăltuit în inimă, emotivităţile sufletului românesc, la o vârstă în care gradul receptivităţii e mai accentuat ca oricând.

*

Activitatea literară a lui Alfredo Bogardo, e din cele mai frumoase.

In 1931, a scos primul roman: „Dalila Amorezată", în 1932, două: „Sportul în anul 2000" şi „S'a furat echipa naţională".

Un an mai târziu, a editat „Clasamentul Fatal", a cărui publicare o începem azi.

Ultimul roman, l-a tipărit în 1935: „Mingea Fermecată".

După cum se vede, o activitate foarte frumoasă, care l-a situat printre cei mai bine cotaţi creatori, ai literaturii italiene, moderne

*

Acţiunea romanului „Clasamentul Fatal", se desfăşoară în preajma campionatului mondial de football.

Echipa italiană, favorită a turneului, este zdruncinată de câteva nenorociri.

Un faimos testament, lăsat de un italian, mort în Scoţia, prevede că fabuloasa sa moştenire de 13.000.000 lire să revină unei nepoate, însă cu condiţia de a se căsători cu cel mai bun jucător al echipei naţionale, din campionatul lumii.

Jucătorul va fi indicat de un prieten al său, în baza unui clasament.

Având şi o clauză secretă, acest testament face ca, pe rând, câţiva din componenţii echipei naţionale, favoriţi ai clasamentului, să fie omoriţi, sau puşi în imposibilitate de a mai concura.

Sentimentul naţional impune ca cercetările pentru prinderea vinovatei — o femeie misterioasă — să fie duse şi de poliţie şi de particulari, numai pentru a împiedica, continuarea nenorocirilor, ce ar fi diminuat şansele şi prestigiul „squadra-ei azzura".

Prin felul în care decurge, acţiunea are ceva pirandelian.

Dela prima şi până la penultima pagină — când misterul e deslegat — lectorul e purtat prin labirintul unor întâmplări fantastice şi supus unui infinit număr de păreri, pe care şi le schimbă dela o pagină la alta.

Impletirea sportivului cu senzaţionalul şi totul brodat pe pânza unui cadru în care imoralitatea e pusă la zid, fac din această lucrare o valoare, ce te subjugă.

Aşa că succesul repurtat în Italia — unde a apărut în câteva ediţii — e deplin justificat.

TOMA ALEXANDRESCU

— Noroc Ziori, acum vii?, îl întrebă un sub-comisar, întâlnindu-l pe scări.

Era ora 10 şi era târziu chiar pentru doctorul Ziori Gioachina, „şomeurul dela San Jedale", cum singur îi plăcea să se numească.

— Dacă n'am nici o treabă, răspunse acesta, desfăcându-şi braţele.

Dar tu unde alergi aşa, nebuneşte?

— Mă duc să fac primele cercetări, într'o întâmplare care va produce senzaţie:

Celebrul jucător de football, Morsini, a suferit un accident mortal, de automobil, pe şoseaua ce duce la Varese.

— La naiba!

Exclamaţia îi veni spontan pe buze. Deşi nu era un prea mare

ALFREDO BOGARDO

amator de sport, totuşi lui Ziori nu-i era necunoscut numele lui Morsini.

Zahio Morsini, centrul înaintaş al echipei A. S. Roma şi titular în echipa naţională a Italiei, trecea drept cel mai mare jucător al peninsulei.

Comisarul îi auzise numele destul de des în ultimele zile, datorită faptului că peste puţin timp, în Italia, avea să înceapă campionatul mondial de football, dar mai ales în legătură cu o afacere ce era legată de această importantă competiţiune.

Un scoţian, de origină italiană, pe cât se părea — un oarecare Quart — lăsase o frumoasă moştenire — se vorbea de mai multe milioane — unei rude din Milano, cu condiţia ca aceasta să se căsătorească cu jucătorul italian, care va reuşi cea mai frumoasă comportare în campionatul lumei, după un clasament alcătuit de către executorul său testamentar.

Ziarele dăduseră o mare atenţie, acestei originale afaceri şi toată lumea era de acord că viitorul soţ al norocoasei moştenitoare, nu putea fi decât marele Zahio Morsini.

Toate acestea au trecut fulgerător prin mintea lui Ziori şi de aceia el adăugă aproape automat:

— Morsini?

Pe cât mi se pare, era favoritul faimosului clasament al milioanelor scoţiene.

— Da! câştigătorul nu putea fi decât el.

Dar se vede că s'a opus destinul.

Doctorul Ziori luă o hotărîre neaşteptată:

— Merg cu tine. Vreau să urmăresc de aproape această *nenorocire*.

Subcomisarului i se păru că Ziori apăsase asupra ultimului cuvânt. Se grăbi însă să accepte cu entuziasm.

Două minute mai târziu, cu un taxi angajat din staţia de lângă monumentul lui Alexandru Manzoni, cei doi poliţişti goneau spre teatrul nenorocirei.

După douăzeci de minute, taxiul stopă la locul nenorocirei: un zid aproape dărîmat şi o mulţime de curioşi li-l indicară.

In timp ce subcomisarul plătea şoferului cursa, Ziori îşi deschisese drum prin mulţime.

De-alungul şanţului şoselei, pe o targă, era aşezat cadavrul lui Morsini.

Comisarul identifică mortul imediat, după numeroasele fotografii pe care le văzuse în ziare.

Avea pieptul strivit de volan, obrazul vânăt şi un picior sfărâmat.

Nenorocirea trebue să fi fost îngrozitoare!

— Unde e maşina?

I-o arătă un tânăr, ale cărui trăsături lăsau să se întrevadă o vie inteligenţă:

— Acolo, lângă pomii aceia.

In acel punct, şoseaua făcea o mică curbă fiind în acelaş timp şi într'o pantă destul de accentuată, pentru acei ce veneau dinspre Varese şi puţin mai ridicată faţă de terenul dimprejur, de care era despărţită de un zid subţire şi scund.

Acolo pe unde maşina se isbise şi eşise prin el, zidul era pe jumătate dărîmat.

Maşina trebue să-l fi sărit aproape, şi s'a oprit jos într'un grup de pomi.

(Va urma)

Rezultatele reuniunilor dela Reşiţa şi dela Sinaia

Reşiţa 28. (Prin telefon). — Sâmbătă seară a avut loc în sala „Oltenia", din localitate o interesantă reuniune amatoare între reprezentanţii Timişoarei şi cei ai Reşiţei.

Primii au fost net superiori.

Rezultatele obţinute sunt următoarele:

Stetz (Timişoara) bate prin abandon în repriza 3-a pe Krasowsky (Reşiţa).

Krauser (Timişoara) a câştigat deasemeni prin abandon în repriza 3-a pe Ciorgo (Reşiţa).

Constantin (Reşiţa) n'a putut rezista lui Ocnariu (Timişoara), abandonând lupta în repriza 3-a.

Bistovici (Reşiţa) a învins prin descalificare pentru lovitură joasă pe Bach (Timişoara).

Todia (Timişoara) a knock-out-at în prima repriză pe Belcea (Reşiţa).

Savici (Timişoara) a silit pe Sebeşan (Reşiţa) să abandoneze în repriza 2-a.

Romulus Indru (Reşiţa) campionul naţional de categorie muscă a terminat la egalitate cu Giliţe (Timişoara).

Reuniunea a luat sfârşit printr'un antrenament reuşit între Geza Toth, fostul campion naţional uşor şi Fiat II.

*

Eri dim. a avut loc în sala Cazinoului din Sinaia o reuniune de box organizată de gruparea Prahova Box-Club şi regisată de Aurel Nicolau, aflător pe la Sinaia.

FILMUL MATCHURILOR

Aurel Negreanu a terminat la egalitate cu Bucurescu Const.

Ştefan Rădulescu a dispus la puncte de Gh. Apostolescu, după un match disputat.

Eremia Alex. a făcut match nul cu Gh. Mătăsaru care a arătat lucruri [illegible]

Arnold Tileman prezentându-se într'o formă extrem de slabă, a sfârşit nedecis cu Trifanovici Rosich, care a reuşit să-l indispună în decursul matchului.

Cel mai frumos match a fost furnizat de Aurel Weintraub, care a dispus la puncte de Ion Eremia.

Atât învinsul cât şi învingătorul, au fost aplaudaţi la „scenă deschisă".

Reuniunea s'a sfârşit cu o minunată exibiţie în 5 reprize între Ilie Petrescu şi Gh. Popescu.

Publicul a fost plăcut impresionat de scrima desăvârşită arătată de merituoşii noştri campioni.

Rezultatele galei dela Central

Costel Dumitrescu

a învins la puncte pe D. Iordănescu

Aseară în cadrul reuniunii mixte dela „Central" şi în faţa unui public destul de numeros, s'au obţinut următoarele rezultate:

AMATORII

D. Georgescu (Central) a terminat la egalitate cu colegul său de club D. Dumitrescu.

Pericle Ionescu (Central) a reuşit acelaş rezultat în faţa lui Gh. Tătărescu (Central).

Iosif Barasch (Tir) a obţinut o frumoasă victorie la puncte asupra lui Jean Chirculescu (Central).

Italianul Gino Del Fabro (Central) a dispus destul de net la puncte de Cristian Dezideriu (Tir).

Puiu Obăgilă (Central) a învins de justeţe la puncte pe Ion Stoica.

Gh. Petrescu (F. C. Rapid) a bătut la pucnte pe Al. Petrescu (Central). Primul este fiul d-lui Benone Petrescu, cunoscutul judecător şi arbitru de box.

PROFESIONIŞTI

Const. Dumitrescu într'o condiţie fizică impresionantă a reuşit după o luptă dramatică să învingă la puncte pe rivalul său Dumitru Iordănescu, care a treminat epuizat.